

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку України)

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____
На № _____ від _____

**Департамент житлово-комунальної
інфраструктури Виконавчого органу
Київської міської ради (Київської
міської державної адміністрації)**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України розглянуло лист Департаменту житлово-комунальної інфраструктури Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 18.12.2014 № 058/4/3-14362 щодо застосування законодавства у сфері державних закупівель та повідомляє.

Закон України “Про здійснення державних закупівель” (далі – Закон) встановлює правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави та територіальної громади.

Визначення поняття “замовники” наведено в пункті 9 частини першої статті 1 Закону, згідно з яким замовниками є, зокрема, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, а також юридичні особи (підприємства, установи, організації) та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі за наявності однієї з таких ознак: зокрема у статутному капіталі юридичної особи державна або комунальна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків.

Так, потреби держави та територіальної громади характеризуються тим, що для їх забезпечення держава або органи місцевого самоврядування приймають нормативно-правові акти, розпорядчі рішення у яких фактично констатується обов'язок або функція державної інституції місцевого самоврядування забезпечити певну функцію держави чи загальні потреби територіальної громади.

Важливим елементом для розуміння поняття “замовник” у контексті Закону є спосіб, у який держава або органи місцевого самоврядування забезпечують свої потреби: 1) на комерційній чи промисловій основі; 2) на умовах, установлених

134517

рішеннями державних органів, які зобов'язують юридичних осіб забезпечувати державні чи громадські потреби в певний спосіб та на певних умовах.

Діяльність не є комерційною чи промисловою у разі якщо держава, підконтрольні їй організації при забезпеченні певної державної потреби керуються іншими мотивами ніж прибутковість, водночас така діяльність не залежить від економічних ризиків і витрат на неї (оскільки держава визначила мету організації саме для здійснення такої діяльності та нормативно встановила спосіб, умови, ціни, тарифи тощо).

Забезпечення потреб держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі полягає в тому, що контрольовані державою інституції (організації) виконують публічні функції та зобов'язання перед державою чи громадою, установлені нормативно-правовими актами, розпорядчими рішеннями чи статутами юридичних осіб, а не здійснюють таку діяльність на комерційній основі де прибутковість є основною мотивацією.

При цьому ознаму, передбачену абзацом четвертим пункту 9 частини першої Закону, згідно з яким у статутному капіталі юридичної особи державна або комунальна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків, потрібно розглядати в контексті положень Господарського кодексу України, оскільки відповідно до статті 55 цього Кодексу суб'єктами господарювання визнаються учасники господарських відносин, які здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію (сукупність господарських прав і обов'язків), мають відокремлене майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім випадків, передбачених законодавством, до яких належать, зокрема господарські організації - державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до цього Кодексу.

Тобто, у разі якщо господарські організації (державні, комунальні та інші підприємства) та їх об'єднання які забезпечують потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі, у статутному капіталі яких державна або комунальна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків, такі юридичні особи є замовниками у розумінні Закону і мають здійснювати закупівлю товарів, робіт і послуг з дотриманням вимог Закону, керуючись вартісними межами, визначеними Законом.

Отже, замовниками є, зокрема юридичні особи та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави та територіальної громади, у спосіб, що не є комерційною або

промисловою діяльністю за умовою кооперування та одночасно відповідають хоча б одній із передбачених Законом умов.

При цьому зазначено, що юридичні особи (підприємства, установи, організації) та їх об'єднання самостійно визначають приналежність до замовників у розумінні цього Закону.

Ураховуючи це, під час укладання юридична особа є замовником у розумінні Закону, закупівлі товарів, робіт і послуг цим суб'єктом здійснюються шляхом застосування особливого процедури закупівлі, передбачених статтею 12 Закону, керуючись вартісними межами, встановленими у статті 9 Закону.

Так, цей Закон застосовується до всіх замовників та закупівель товарів, робіт і послуг, за умови, що вартість предмета закупівлі (без урахування податку на додану вартість), товару (включаючи послуги до нього) держаного або перевищує 100 тисяч гривень, а робіт - 1 мільйон гривень.

Разом з тим визначення "предмет закупівлі" наведено в пункті 21 частини першої статті 1 Закону.

Порядок визначення предмета закупівлі затверджено наказом Мінекономіки від 26.07.2010 № 821 (наказ № 821).

Предмет закупівлі "товари" послуг визначається замовником згідно з пунктами 20 і 27 частини першої статті 10 Закону, а саме за кодом (державного класифікатора продукції та послуг ДК 016.2010) та показником в'язного знака (класифікаційне угруповання "категорія") із зазначенням у друку конкретної назви товару чи послуги.

При цьому, відсутність коду товарів і послуг у Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016.2010 не є підставою для здійснення закупівлі без дотримання вимог Закону.

Одночасно вказано, що розробником Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016.2010 є Державне підприємство "Науково - дослідний інститут метрології вимірювальних і управлінських систем", до повноважень якого належить консультування із застосування вказаного класифікатора.

**Заступник директора департаменту
державних закупівель і управління замовленнями**

Лілія ДУДНИК